

ESPIRITU SANTO.

POVEST

Angleški pisatelj Henrietta D. Skinner.

Z dovoljenjem Harper & Bros. preštilavil za A. S. Rev. P. F. Remškar.

Translation of ESPIRITU SANTO. By Henrietta Dana Skinner.
Copyright, 1899, by Harper & Brothers.

(Dalje.)

Srečanje je bilo gniljivo. Najprej je pokleknil Teodor, potem Adrijan; obema je položila roke na glavo, ju blagoslovila, ju zvala dobrodošla. Adrijan je le malo govoril. Čutil je, da je to njegova nujna obveza, da jih toliko časa ni obiskal; čutil se je spremenjenim razmeram, bolelo ga je srce, da se je vse tako spremenilo, in da je njegova prijazna prijateljica postala slepa. Kesa se je, da se je tako pregrešil, kesar se je, da ni prišel v njeno bližino, katera bi tako dobro vplivala na njegovo življenje. Ko je sledil Teodorjevemu vzgledu, ji ni poljubil roke, marveč gubo njenega krila in mrmral: "Odpustite!" Kakor tiho je govoril, ga je slišala, se obrnila proti njemu in rekla nežno:

"Adrijan, moj sin, ali je vse v redu pri vas?"

Dolgo je že bilo, odkar ga je kdo zval sina, besede so mu šle do srca. Neizrečeno je ljubil svojo mater, imel popolno zaupanje do nje. Vsak večer, dokler ni umrla, je prišel k njeni postelji in jo prosil njenega blagoslova. Položila mu je roke na glavo in rekla: "Adrijan, ali je vse v redu pri tebi?" Pogledal ji je v oči smeje in nedolžno in odkritosrečno odgovoril: "Da, mati, vse." Ko je umirala, je spregovorila zadnje besede ne s svojim prvorojenim, ne z nežnim Teodorjem, marveč z njim. Onemogla roke so se stegnile proti njegovim, slabe oči so iskale njegovih, in blede ustnice so šepetale komaj še slišno: "Adrijan, ali je vse v redu pri tebi?" Močni mladenec se je tresel od nog do glave. Ali ga je njegova mati videla sedaj, ali je gledala iz višine na njega in prodira v notranjost duše, katera je postala zamazana? Ali bi jo zamogel pogledati, ali bi jo zamogel odgovoriti: "Da, mati, vse?"

Glava se mu je povesila. Lice mu je bilo temno-rudeče, in dve solzi sta se prikazali izpod obrvi. Sloveči mladenec, ljubljene sreče je bil ponižan, raztresen, osramočen, ni vedel, kaj naj odgovori. Negotovo je lečjal: "Ne vem — upam — ah — molite za me."

Ostal je že predložil na kolenskih, gošpa mu je sama dala znamenje, da naj vstane. Premagal se je in se spravil na nogo.

Lolita je stala blizu njega, ko se je obrnil. Začel jo je dražiti, da premeta svojo bol.

"Vi ste še ravno taki, kakoršni ste bili," je rekla.

"Vi ste edini, ki to trdi," je odgovoril. "In to spoznate na mojih slabih lastnostih."

Ubogi Teodor je bil obdan od prijetnih gospi, ki so menile, da so muzikalne. Slišale so njegovo ime, slišale praviti, da je on bodoči tenorist. Ko se mu je ponudila prilika, se je izmuznil, moral je ponoviti znanstvo z deklico, katero je poznal. Ko je prišel v njeno prisotnost, se je čutil jako mirnega. Nič mu ni prišlo na um, kar bi ji povedal, dasiravno ji je imel mnogo povedati. Njeno boječje obnašanje ga je malo ohrabrilo. Kar se ni tiče, jo je njegova prisotnost le spravila v zadrego. Pred petimi leti nista mogla dovelj hitro govoriti, sedaj je bila bolj srečna proč od njega, bolj srečna, da je le stala v njegovi bližini in ga gledala. Počasi se je izmuzala iz sobe v vrto, kjer je napolnila košaro s poznimi jesenskimi cveticami. Bila je vesela in srečna, da je vedela, da je v hiši, ali še bolj srečna je bila tu na vrtu. Mala košarica je bila polna, in ravno, ko se je približala vhodu, sta se poslavljala brata.

"Z Bogom, Espritu," je rekel Teodor in se odkril. Za odgovor ga je pogledala in mu dala cvetlico.

"Nekoč si mi že dala cvetlico," je rekel, "ali takrat sem dobil Espritu Santo. Zakaj je ne dala sedaj?"

"Je še prezgodaj. Moras nekaj časa čakati, da Espritu dozori."

"Šla si iz sobe, da te nisem mogel več dobiti," je rekel užaljeno.

"Te cvetlice moram nesti v cerkev in okrasiti altar," se je opravičila. "Bog jim se, da sem že prepoznala."

Adrijan se je nekaj časa obotavljal za njima, sedaj se jima je približal s klobukom v roki. Tudi njemu je ponudila cvetlico, ali ni hotel kaliti Teodorjevega veselja.

"Ali nisem ravno slišal, ko si rekla, da so cvetlice namenjene v cerkev? Vzemij tudi to z drugimi v svetlišče, kjer bode molila za me, in tako služila boljšemu namenu, ko da bi se šopirila na moji suknji."

"Vse bodo molile za vas," je odgovorila veselo. "V pol ure bo vaše telo toliko molitev pred božji tron, kolikor je tu cvetlic."

Teodor je postal nemiren. "Ali bodeš za me molila?" jo je vprašal tiho. "Ali za me ne bode ničče moliti?"

"Ah Teodor!" je šepetala tiho, "za te ne molim enkrat, marveč vedno in povsodi." Ločil se je veselo in lahkih korakov.

Ostala je ob vznemirju stopnjo. Ko sta dala zadnji pozdrav, jima je odšla z rokami.

"Zapomnite si," je rekla in povzdignila

roko, "v pol ure od sedaj." Položil je roko na srce in se ji priklonil.

Če so njene zadnje besede veljale starejšemu bratu, je mlajšemu veljal njen pogled. Hitela je po stopnicah, rudeči obraz si je zakrivala s cvetlicami.

Brata sta bila na vozu, Adrijan je imel vaje v rokah, čila konja sta hitela urnih nog skozi Bois de Boulogne. Mimovozeče kočije so ga občudovali in prijazno pozdravljale. To je bilo bolj prijetno, bolj pametno, ko se emetiradi radi svojih pregreh, katere pa že ni imel več za greh.

"Adrijan, zakaj voziš vedno po širokih ulicah? Zdi se mi, da bi se morali naveličati teh pogledov, teh pozdravov. Koliko let imaš že to navado, da se vsako popoldne peljaš ven med občudujočo množico?"

"Vidiš, Tedi, umetniki živimo za občinstvo," mu je odgovoril živahno Adrijan. "Hočejo nas videti. Naveliča se človek tudi, poklanjati se ploukojem občinstvu in gledalščini; kakor hitro bi pa odobravanje ponehalo, bi bil gotovo sam s seboj nezadovoljen. Ker pa vidim, da bode tvoja roka od premnogih pozdravov kmalu trdna, bode ugodil tvoji želji in krenil na samotno cesto."

Tu sta vozila počasneje. Teodor je občudoval lepa in dobro dresirana konja. Bila sta jako ubogljiva svojemu gospodarju.

"Ponosen sem na moje živali," je rekel Adrijan. "Thomson in jaz sva ju sama izurila, skrbela sva za nju že štiri leta. Nista bila še bolna, nista nana pripravila neprijetnosti. Če izgubim glas, se bode morda ločil konj, Thomson bode moj deležnik."

Mladi irski kočijaž, ki je sedel za njima, je slišal svoje ime. Bil je predboro vzgojen, da bi pokazal, kako ga je to veselilo, ali vendar bi sedel še bolj pokonci, ko bi le mogel.

"Preje sva ravno govorila o ploskanju," je rekel Teodor. "Zdi se mi, da pevec, igralci in glasbeniki niso pravi umetniki, ker drugače bi jim ne bilo toliko na odobravanju, marveč bi le živeli za svojo idejo. Pravi umetnik ljubi podobo, ljubi krasno pesem radi notranje vrednosti. Ostal bi pri delu v samotni iz ljubezni. Igralec, pevec živi za občinstvo. Mora imeti simpatijo in ploskanje občinstva. Umetnost sama mu ni dovolj."

"Igralec in pevec sta oba umetnika," je pripomnil Adrijan. Konje je vodil počasi, peljali so namreč skozi ozko ulico z visokimi drevesi ob obeh straneh. Skozi listje sta se spreminjala svetloba in senca. Oba sta jo opazovala, ko sta govorila. "Hče nam dati značaj, razpoloženje. Njegovo petje in igranje so barve in čopiči, platno, na katero začrta svojo sliko, je občinstvo. Razumnost, razpoloženje, simpatija občinstva so faktorji, ki določajo njegovo platno. Ker je njegovo platno bolj nematerijelno, bolj nedotakljivo, bolj občutljivo in spremenljivo, je njegova umetnost umnejša, bolj eluzivna, bolj idealna, ko slikarstvo. Vedno je nova, razveseljuje, idealna, vedno nezadovoljna, vedno izgine, predno si imel polen užitek." Prenehal je nekoliko in vzdihnil. "Podla je misel, da pravi igralec ali pevec hrepeni po odobravanju, da zadosti svojemu napuhu. Res je, da žela po njem, ali le toliko, da vidi v njem svoje delo, da vidi, če je dobro. Neinteligentnega odobravanja ne ceni. Odobravanje pa, katero mu pravi, da so razumeli njegovo igranje, da je njegov ideal prešel in živi v njih, tako odobravanje je za njega življenje. Iz njega izpозна, da je uveličal svojo misel — da je ustvaril."

Teodorju so žarele oči. Naslonil se je nazaj in globoko vzdihnil. Gledal je po dolgem predoru, katerega je tvorilo gosto listje nad cesto, na solne žarke, ki so se svetili v daljavi. Napol je slišal nerazločen ropot, ki je postal vedno glasnejši. Naenkrat začuje gromovit ropot za seboj, zdrnil se je in pogledal nazaj.

"Podite za svoje življenje!" je zakričal kočijaž za njima. "Podite za svoje življenje!" Bil je padal po hrbtu konj. Konji so se vspeli in zdrinjali...

Teodor se je tresel in pogledal nazaj. Kar je videl, ga je prestrašilo. Stirje konji, vpreženi v majhen koleselj, so bili plašni in so galopirali po ozki ulici. Prazen koleselj je odletaval z ene strani na drugo. Dirka je bila za življenje. Podivjani konji so prihajali vedno bliže, kopita so donela po tihji ulici. Ni bilo misliti, skočiti iz voza, skočiti bi v gotovo smrt. Ni bilo druge rešitve, ko širok prostor na koncu ulice, ki se je pa zdel še tako daleč. Adrijanov obraz je bil bled in resen. Sklonil se je naprej in držal za vajeti. Priganjal je konje k teku z besedami in z bičem. Mladi kočijaž je zdrsil raz svojega visokega sedeža in se držal zadaj za voz. Konji so priglotalirali do njih, kočijaž je skočil na ujozdo voditelja. Preračunal je dobro. Prestrašeni konji so odskočili, kočijaž se je držal ujozde. Zadnja ko-

nja sta se zapodila v prva dva inju podrla na tla, kočijaž je prišel pod nje. Podivjani konji so ležali na kupu, brali in krvaveli. Teodor je zakričal in zakril obraz z rokama. Adrijanovi konji so hiteli dalje in prišli na prosto. Ker ni slišal kopit splasnjenih konj, se je obrnil; za seboj zagleda kup konj, kočijažev sedež je bil prazen. "Bog nebeški," je zaklical, spustil vajeti, skočil iz voza in hitel na prostor ne-sreče.

"On je pod prvim konjem. Drži jim glave, da jim porežem jermena in druge oprostim," je zapovedal Adrijan Teodorju, ki mu je bil sledil. Ko se je približal, je videl pobabljen in zmečkan telo kočijaža pod težkim konjem. Pogled ga je skoro spravil v omedlevo. "Ah, Thomson, moj ubogi, zvesti dečko! Ah, Bog, konjaj njegovo trpljenje! O Bog, usmili se nas vseh!" Porezal je vajeti in druga jermena, zvezal konjem noge in glave, potem je potegnil ranjenega kočijaža izpod konja. Revez je stokal in se vil v bolečinah.

"Hvala Bogu, pomoč prihaja!" je vzkliknil Teodor, ko je zapazil, da ljudje hite proti njima. Rešilni voz je bil kmalu na mestu. Ko so položili krvaveče telo na nosilnico, je pokleknil Adrijan poleg njega in mu držal glavo v rokah celo pot do bolnišnice. Teodor je klečal ob Adrijanovi strani. "Ali se še spominjaš, bratec," je zašepetal, "rekla je, da bode v pol ure molila za te? Moralo je biti v istem trenotku, ko je bilo tvoje življenje rešeno."

"Rešeno? In za koga?" je mrmral Adrijan in se obrnil proč. "Rešeno za kako ceno? Edini sin svoje matere, ki je že vdova. Nedolžen za krivice-nega!" — — —

IX. POGLAVJE.

Daretti je sedel ob strani ranjenega kočijaža in držal njegovo obvezano roko, ko je Thomson odprl oči in pogledal okrog sebe v sobi bolnišnice, kjer je ležal na majhni postelji.

"Mislijo, da bodeš ozdravel," je rekel veselo Daretti. "Ali bi ti mogel kako uslugo storiti, da ti bode boljše?"

"Rad bi videl, če bi mi mogli preskrbeti duhovnika," je odgovoril bolnik, "če mogoče, duhovnika, ki govori angleški, ker moje francoščine ne razume drugi, ko konji."

"Potrudil se bode, da ga najdemo," je rekel prijazen Daretti in vstal, da gre.

"Vi ste bili najboljši gospodar, katerega so kdaj imeli kočijaži ali konji," je tiho govoril bolnik in ga hotel prijati za roko. "Bog Vas blagoslovi, gospod, radi Vašega dobrega srca! Bog naj Vas ljubi in vas sprejme med svoje svetnike."

Solze so prišle v oči bolnika in glas mu je odrekel. Prječ ga je za roko in se sklonil nad umirajočim mladeničem.

"Thomson, ti si rešil moje in moje brata življenje, in Bog naj dodeli, da živiš tako dolgo, da vidiš, kako ti bodeva hvaležna. Nisem ti dal dobrega vzgleda, kakor bi moral. Bog naj mi odpusti! Življenje pa, katero si rešil, bode boljše od tega trenotka. Nikdar ne bodeva pozabila tebe, niti kar si storil za naju. Obrišal si je solze, se sklonil nižje in ga poljubil na lice. Potem se je obrnil in hitro zapustil sobo. Kočijaž je pogledal ljubeznivo za njim, solze so se mu bliskale v oči. "Nekega dne bode še svetnik," je rekel sam pri sebi. "Rad bi živel še tako dolgo, da bi videl, ako ne bode svetnik."

(Dalje prih.)

J. C. Adler & Co.

priloga rojakom svojo
Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill.

Oscar Weinbrod

BUFFET

321 RUBY ST. JOLIET, ILL.

Chicago Phone 349.

Kadar se mudite v okolici moje gostilne se oglasite pri meni za okrepčilo.

UNION ROOFING CO.

(Zanetti & Scheuer)
210 RUBY ST. JOLIET, ILL.

Chicago Phone 2975.

Krijemo in popravljamo strehe s papirjem in gravelem in sploh na vse načine.

Z nami se domenite slovenski in hrvaški. Naše cene so najzmernejše. Predno date kriti ali popravljati streho, se oglasite pri nas, da se po domače domenimo. 6614

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.
107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v našem in Lunch Room.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, ILLINOIS.

Chicago Phone 225.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva

508-9 Joliet National Bank Building

JOLIET, ILL.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljšje sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257

Chi. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.